

то днесъ е денътъ, въ който тръбва да ся примиратъ много други за настъ лоши дни.

Бургундъ. Задоволете ся отъ мене.

Карлъ. Азъ съмъ прѣдъ васъ, ще тръгна най-напрѣдъ и ще ви водя въ пътя на славата и заклевамъ ся, че самъ ще ся бия за собственна та си корона. Моя Агнеса, чуй, твой търицарь ти говори, останай сбогомъ!

Агнеса. (како то преизгъща). О, азъ не ща да плача не ща да треперя за тебе; азъ зная че довѣрието ти къмъ мене ще бъде до гробъ!

Толко зълости за настъ дни прѣминахме смѣло, та напослѣдъкъ ли ще жалимъ и плачемъ! О, азъ съмъ увѣренъ, че ще пригърна моя любимецъ, туй ми казва сърдце то, увѣнчанъ съ побѣдоносни вѣнци, да стои прѣдъ стени тѣ на славний Раймъ.

(Тъ излизатъ и тромпета та биятъ. *Съпната ся преобрѣща отведнажъ на едно свободно място, обиколено отъ дървета, къмъ дното на съпната ся виждатъ солдати да търчатъ на горъ на долу*). —

ЯВЛЕНИЕ ШЕСТО.

Любовъ
Талботъ облынѣтъ на Фастолфъ и придруженъ отъ войскари. Послъ Лионелъ.

Талботъ. Тука подъ тѣзи разлиснати дървета мя оставете да подишамъ малко по-свободно, оставете мя самъ да умра, неща вашата подкрепа, а вие ся възвѣрнете назадъ въ бой тъ и постоянствуваите да ся биете до послѣдня капка кръвъ.

Фастолфъ. О, злочестъ, нещастенъ день! (Лионелъ влиза). Въ кое врѣме дохождате Лионелъ, на, вижте; тука лежи прѣводителъ тъ, смъртно раненъ.

Лионелъ. Стани, ти благородна душа, стани, туй не желае Богъ! Сега не е врѣмето да пропадате тъй немилостиво, утѣшавайте ся, бъдете твърди и ще живѣйте.